

ΠΩΣ ΕΙΔΕ ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΤΡΑΓΟΥΔΗΣΕΝ Ο ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ

Υπό ΔΗΜ. Μ. ΣΑΡΡΟΥ, Έκπαιδευτικού Συμβούλου

Ε΄.

«Διόλου δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιστρέψω εἰς Ἀγγλίαν, ἐκτὸς ἂν ἐξαναγκασθῶ εἰς τοῦτο ἀπὸ ἀπόλυτον ἀνάγκην ἢ ἀπὸ τὴν ἀμέλειαν τοῦ Χάνσων. Εἰς τὴν Ἀσίαν θὰ μεταβῶ μόλις μετὰ ἔν ἢ δύο ἔτη, διότι ἔχω πολλὰ πράγματα νὰ ἴδω εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἴσως ὑπάγω καὶ εἰς τὴν Ἀφρικὴν, τοῦλάχιστον ἕως εἰς τὴν Αἴγυπτον».

Ὁ Ἀλῆς συνεχάρη τὸν Βύρωνα καὶ τὸν συνοδὸν τοῦ Χόμπχαους διὰ τὴν τότε γενομένην παρὰ τῶν Ἀγγλων κατάλυσιν τῆς Γαλλικῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῶν νήσων Ζακύνθου, Κεφαλληνίας, Ἰθάκης καὶ Κυθήρων καὶ τὴν προσάρτησιν αὐτῶν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν κράτος. Τοὺς ἡρώτας διατί ἤλθον εἰς τὸν τόπον τοῦ καὶ αὐτοὶ τοῦ ἀπῆλθον οὐκ εἰς τὸν ἐφερέν ἐκεῖ ἢ ἐπιθυμία των νὰ ἴδουν ἕνα τόσον μεγάλον ἄνδρα ὅπως ἦτο αὐτός. Ἡ ἀπάντησις αὐτῆς ἦρθεσεν ὑπερβολικὰ εἰς τὸν Ἀλῆν.

Κατὰ τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν ἐπισκεψίν των ὁ Ἀλῆς συνεβούλευσε τὸν Βύρωνα νὰ μὴ ταξιδεύσων διὰ Μετσόβου καὶ Τρικάλων, ἕνεκα τῶν ληστῶν, ἀλλὰ νὰ μεταβοῦν εἰς Πάτρας διὰ μέσου τῆς Ἀκαρνανίας καὶ τοῖς ἔδωκεν ἐπιστολὰς πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Βελῆ πασᾶ τοῦ Μωρέως καὶ πρὸς ἄλλους ἀξιωματικούς.

Ὁ Χόμπχαους εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ δημοσιεύει ἀντίγραφον τῆς πρὸς τοὺς ἐν Ἀγρινίῳ καὶ Μεσολογγίῳ ἀξιωματικούς του ἐξῆς διαταγῆς: «Ἀγαπημένε μου Γιακούπ, Ἀγᾶ, Ἀλῆ Μπέη, καὶ ὅποιοι ἀπὸ τοὺς μπουλουμπασάδες μου εὐρίσκονται εἰς τὸ Βραχάρι. Μετὰ τὸν χαιρετισμὸν μου σᾶς φανερώνω, ὅτι τοῦτοι οἱ δύο Μιλόρδοι Ἰγγλέζοι φίλοι μας ἔρχονται αὐτοὶ διὰ νὰ περάσουν εἰς Μεσολόγγι, νὰ τοὺς δεχθῆτε μετὰ καλῆς ἐκράμης καὶ περιποίησιν καὶ νὰ τοὺς δώσετε ἀνδράποδα ἀρκετοῦς διὰ φύλαξιν εἰς τὸν δρόμον καὶ εἰς τὸ Μεσολόγγι καὶ νὰ μὴν ἀφήσετε νὰ δοκιμάσουν καμμίαν δυσκολίαν. Ἐξάπαντος. 1809 Ὀκτωβρίου 10 (τ. σ.). Τεπελενλής.

Στὸν ἀγαπητόν μου Ἠλιασμπέην Γιακούμπμπεγῆ καὶ βεκήλην τοῦ Χαντζατάρ, Γιουσούφ Ἀγᾶ. Ὑγιῶς, εἰς Βραχάρι.

Εἰς τὸ περιθώριον δὲ ταῖς ἐξῆς: «Γιακούπ Ἀγᾶ, ἐσὺ νὰ στείλῃς μαζί τους τὸν ἀδελφόν σου, ὁ βεκήλης τοῦ Χαντζατάρ Γιουσούφ Ἀγᾶ ἀπὸς τοῦ νὰ πηγαίῃ μαζί εἰς τὸ Μεσολόγγι, χωρὶς ἄλλο».

Πρὶν ἀναχωρήσουν οἱ ξένοι ἀπὸ τὸν Ἀλῆν ἐξήτησαν τὴν ἀδειαν νὰ κρατήσουν μαζί των τὸν ὑπρέτην του Βασίλην. Ὁ Ἀλῆς ἀμέσως ἐφώνησε τὸν Βασίλην καὶ τὸν διέταξε νὰ ὑπάγῃ μαζί των, προσθέτων μετὰ ἀστείμον ὅτι, ἂν τυχὸν τοὺς συμβῇ κανένα «ἀνάποδο» καλύτερα νὰ πῆγαινε νὰ κρεμασθῇ μοναχὸς του.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν των ξένων ἑκαστος τῶν ὑπηρετῶν παρουσίασεν εἰς αὐτοὺς τὸν «λογαριασμόν» του καὶ ἔλαβε τὸ «μπαζίσι» του. Μετὰ αὐτῶν ἦτο καὶ ὁ γελωτοποιὸς τῶν ἀνακτόρων εἰς τὸν ὅποιον ὁ Βύρων

ἔδωκεν ἔν τσεκίνι (νόμισμα).

Τὸ ταξίδι τῆς ἐπανόδου τοῦ Βύρωνος ἀπὸ τὸ Τεπελένι εἰς Ἰωάννινα συνετελέσθη εἰς 4 ἡμέρας ἀφοῦ, ἐκπληρῶν τὴν πρὸς τὸν ἡγούμενον τῆς Ζίτσης ὑπόσχεσίν του ὁ ποιητής, διήλθεν ἐκ δευτέρου ἀπὸ τὴν μαγευτικὴν μονὴν τῆς.

Εἰς τὰ Ἰωάννινα ἐκάθισαν ἱκανὰς ἡμέρας, τὰς ὁποίας ἐπέρασαν μετὰ διαφορὰς διασκεδάσεις ἐπισκεπτόμενοι τὰξιοδοτὰς μέρη καὶ τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας τῆς πόλεως. Εἰς τὰ Ἰωάννινα ἐθαύμασεν ὁ Βύρων τὸν πολλὸν σχολάρον Ἀθανάσιον Ψαλίδαν, τοῦ ὁποίου οἱ μαθηταί, ὡς σημειώνει ὁ ποιητής, ἦσαν ἰσάξιοι πρὸς τοὺς σπουδαστὰς Εὐρωπαϊκῶν Πανεπιστημίων: «Μαθητὴς τις τοῦ Ψαλίδαν—ἔγραφεν ὁ Βύρων ἀργότερα ἐξ Ἀθηνῶν—ἐπεχείρησε νὰ κάμῃ ἐπιστημονικὴν περιήγησιν ἐν Ἑλλάδι καὶ καθ' ἣν στιγμὴν γράφω, ἐφθάσεν εἰς Ἀθήνας. Εἶναι νέος νουεχέστατος, λαβὼν ἀνατροπὴν καλυτέραν πλείστον τροφίμων φοιτητῶν τῶν Πανεπιστημίων μας. Ἀναφέρω τοῦτο—γράφει πρὸς ἀπόδειξιν ὅτι τὸ ἐκζητητικὸν πνεῦμα δὲν ἐσβέσθη παρὰ τοῖς Ἑλλησιν».

Εἰς ἄλλην ἐπιστολὴν του ἔγραφεν ὁ Βύρων διὰ τὰ Ἰωάννινα τὰ ἐξῆς: «Κατὰ τινὰ διάσημον τοπογράφον αἱ Ἀθῆναι εἶναι ἀκόμη ἢ μάλ' ὅσον πεπολιτισμένη πόλις τῆς Ἑλλάδος. Τῆς Ἑλλάδος ἴσως, ὅχι ὅμως καὶ τῶν Ἑλλήνων. Διότι τὰ Ἰωάννινα τῆς Ἠπείρου ἀναγνωρίζονται γενικῶς ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς Ἑλλήνας ὡς ἀνώτερα κατὰ τὸν πολιτισμὸν, τὴν λεπτότητα, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν διάλεκτον τῶν κατοίκων των. Ἐν Ἰωάννινοις—ἔγραφεν ὁ ποιητής—λαλεῖται ἡ καθαρωτέρα Ἑλληνικὴ γλῶσσα, ὅπως καὶ εἰς τὸ Φανάριον τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Εἶνε λυπηρὸν ὅτι ὁ ρηξικέλευθος ποιητὴς μας Ἰωάννης Βηλαράς, ἱατρός τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, δὲν εὐρίσκετο τότε εἰς Ἰωάννινα. Πάντως ὁ Βύρων θὰ ἐξείμα τὴν ἰδιοφυίαν τοῦ ἀνδρός, ὅπως ἔπραξε τρία ἔτη βραδύτερον ὁ σοφὸς Ἀγγλὸς ἱατρός Χόλλαντ ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἠπείρον.

Κατὰ τὴν περιοδείαν του ταύτην εἰς τὴν Ἠπείρον ὁ Βύρων διήλθεν, ὡς εἵπομεν, μελαγχολικὸς τὰ ἀπεραντα ἀλλὰ καὶ θλιβερὰ τῆς Νικοπόλεως ἐρείπια. Ἀνεξήτητος—πιθανῶς περὶ τὴν Καστρίτσαν—τὰ ἐρείπια τῆς ἐξαφανισθείσης Δωδώνης—τῆς, ὁποίας τὴν ἀγνωστον τότε θάσιν ἢ τύχης νὰ εὕρῃ εἰς τὰ 1878 ὁ αἰδιδιμος Ἠπειρώτης Κωνσταντῖνος Καραπάνος καὶ ὠκτεῖρεν ὁ Βύρων ἐν τῇ ἀναπολήσει τοῦ ἀδωδωναίου Διὸς καὶ τοῦ μανιέλου αὐτοῦ τὴν ἀνθρωπίνην ματαιότητα.

[Τὰ ἐρείπια τῆς Δωδώνης, τῆς Νικοπόλεως, τῆς Καστρίτσας, τοῦ Σουλίου, τὰ θρυλικά Ἰωάννινα μετὰ τὴν ἰμνην των, αἱ ἀνυπέροβτοι φυσικαὶ καλλοναὶ τῶν περὶ τὰ Κούρεντα καὶ τὸ Πωγῶνι μερῶν καὶ τῶν πεδιάδων, ποταμῶν καὶ βουνῶν τὰ ὁποῖα εἶδε καὶ ἀπεθαύμασεν ὁ Βύρων καὶ ἄλλων μερῶν, τὰ ὁποῖα δὲν εἶδεν, ὡς τοῦ Ζαγορίου, τοῦ Μεσού-

βου τῆς Κονίτσης, ἐξακολουθοῦν ν' ἀσκοῦν πάντοτε ζωηροτάτην ἐντύπωσιν καὶ ἀνέκφραστον γοητείαν ἐπὶ τὴν ψυχὴν παντὸς ἐπισκέπτου, Ἑλληνοῦ καὶ ξένου, Ἠπειρώτου καὶ μὴ Ἠπειρώτου. Καὶ ἀφοῦ πλέον ἐπιπνέει καὶ εἰς τὴν Ἠπείρον—δυστυχῶς ὅχι καὶ εἰς τὸ βόρειον τμήμα αὐτῆς—ἡ αὐρα τῆς ἐλευθερίας, εἶναι ἀνάγκη ἐπιτακτικῇ, εἶναι ὑποχρέωσις καὶ συμφέρον τῆς Ἠπείρου νὰ ἐνισχυθῇ καὶ διευκολυνθῇ διὰ τῆς ὑλικῆς καὶ ἡθικῆς ἀρωγῆς τοῦ κράτους, τῶν κοινοτήτων καὶ τῶν ἰδιωτῶν καὶ τοῦ τουρισμοῦ ἢ ἀπόλαυσις αὐτῶν ὑπὸ τῶν Ἠπειρωτῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ξένων περιηγητῶν, δι' ἐπεκτάσεως τῶν ὁδῶν, διὰ καθαρῶν ξενώνων καὶ περιπτέρων καὶ ἄλλων ψυχαγωγικῶν μέσων.

Ὅσοι περιήλθετε τὴν Ἑλβετίαν καὶ τὴν ἄλλην Εὐρώπην εἰδότες ὅτι ἡ Ἠπείρος δὲν ὑστερεῖ ὡς πρὸς τὴν ποικιλίαν τῶν φυσικῶν καλλωνῶν καὶ θὰ ἠδύναντο νὰ τὴν ἐπισκέπτονται καὶ νὰ παραθερίζωσιν εἰς αὐτὴν οὐ μόνον εὐποροὶ ξενιτευμένοι Ἠπειρώται, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι Ἕλληνες καὶ ξένοι ἀκόμη, ἂν ὑπῆρχον τὰ κατάλληλα μέσα τῆς ἀνέτου πορείας καὶ διαμονῆς. Ὁ κυριώτερος πόρος τῆς ὁρεινῆς καὶ ἀγόνου Ἑλβετίας προέρχεται, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τὰ χρέματα, τὰ ὁποῖα ἀφήνουν εἰς αὐτὴν οἱ ξένοι ἐπισκέπται καὶ περιηγηταί, ἀπολαμβάνοντες τὰς φυσικὰς ἀλλὰ καὶ τεχνικὰς καλλονὰς τῆς. Τὴν 3ην Νοεμβρίου 1808 ἀνεχώρησαν ὁ Βύρων ἐξ Ἰωαννίνων μετὰ τοῦ Χόμπχαους καὶ τῆς συνοδείας των, ἀκολουθήσαντες τὴν ὁδὸν τῆς Ἀρτης καὶ ἐκεῖθεν τὴν πρὸς τὴν Σαλαῶραν ἄγουσαν. Ἐκεῖ ἐν τούτοις ἐπληροφόρηθησαν ὅτι δὲν θὰ ἦτο φρόνιμον νὰ ἐξακολουθήσουν τὸ ταξιδίον των διὰ μέσου τῆς Ἀκαρνανίας, διότι μεγάλαι συμφοραὶ ληστῶν εἶχον κατέλθει ἀπὸ τῆς Ἀγρυφᾶ. Ἀπεφάσισαν λοιπὸν νὰ ὑπάγουν εἰς Πάτρας διὰ θαλάσσης, μετὰ Πρεβέξης.

Εἰς τὴν Πρεβέξαν ἐναύλωσαν μίαν γαλέριαν 50 τόννων χωρητικότητος, μετὰ πλήρωμα 40 ναυτῶν, ἐξ ὧν οἱ 4 ἦσαν Ἕλληνες, καὶ ὀπλισμένην μετὰ 4 κανόνια. Ἀλλ' οἱ Τούρκοι ναῦται ἀπεδείχθησαν ἐντελῶς ἀπειροὶ τοῦ χειρισμοῦ τοῦ πλοίου. Μόλις ἡ γαλέρα ἐξῆλθε τὰ Πρεβέξης ἐνέσκηψε φοβερὰ τρικυμία. Οἱ ναῦται ὅλοι ἐξαιρέσει τῶν Ἑλλήνων, καταληφθέντες, ὑπὸ ναυτίας, κατέφυγον κάτω εἰς τὸ ἀμπάρι. Τὸ πλοῖον διεσπύνετο πρὸς τὴν Κέρκυραν, ἀπὸ τὴν πλὴν πρὸς νότον. Ἡ θάλασσα ἐμαίνετο. Τὸ πρυνήσιον ἰατὸν ἐσχίσθη. Ὁ Τούρκος πλοίαρχος ἤρχισε νὰ κλαίῃ.

Τότε οἱ ταξιδιώται ἀπήτησαν ἀπὸ τὸν πλοίαρχον νὰ παραδώσῃ τὴν διακυβέρνησιν τοῦ πλοίου εἰς τοὺς Ἕλληνας ναῦτας. Ἀμέσως οἱ Ἕλληνες δι' ἐπιδείξαν χειρισμῶν ἐστρεψαν τὸ πλοῖον πρὸς τὴν ἀκτὴν, τὴν ὁποίαν κατέπλησσαν περὶ τὴν πρώτην πρωτὴν ὥραν, ἔξω τοῦ λιμένος τοῦ Φαναρίου.

Ἀποβιβασθέντες μετὰ μεσημβρίαν οἱ ξένοι ἀπεφάσισαν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς Πρεβέξαν διὰ ξηρᾶς καὶ ἀμέσως ἐξεκίνησαν διὰ τὸ πλοῖον τοῦ Ζαλόγγου χωρίον Βαλανιδόραχον, ὅπου καὶ διενυκτέρευσαν.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΟΥ ΘΑ ΨΗΦΙΣΟΥΝ

Οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους, διαμένοντες δὲ ἐκ τῆς περιφέρειας τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος, εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῶν ὁποίων φέρονται ἐγγεγραμμένοι. Οὗτοι ψηφίζουν εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμήμα τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς των, ἐὰν δὲ ὑπάρχωσιν αὐτοὶ πλεονατοιαθῆτα, εἰς ἓν τῶν ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῆς ἐνορίας ἐν ἣ διαμένουσιν ἢ κατοικοῦσιν ἐπὶ τῇ βάσει πιστοποιητικῆς ἐγγραφῆς των εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ἐκδιδόμενου ὑπὸ τοῦ οικείου Δημάρχου ἢ Προέδρου τῆς Κοινότητος ἐπισκευρωμένου παρὰ τοῦ οικείου Νόμαρχου. Τὸ ἐν λόγω πιστοποιητικὸν ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ προφορικῇ ἢ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ τοῦ ἐκλογικοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ ἔχει ἐξουσίαν εἰς τὴν Ἐφορευτικῇ Ἐπιτροπῇ, ἥτις σημεῖον ἐπ' αὐτοῦ τὸν ἀριθμὸν πρῶτον κόλλου τῆς ψηφοφορίας ὑπὸ τὸν ὅποιον ἐνεγράφη ὁ εἰς δὲ ἀνήκει τὸ πιστοποιητικόν, φυλάττει αὐτὸ μετὰ τῶν λοιπῶν στοιχείων τῆς ἐκλογῆς.

Ἐὰν ὅμως ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ των δικαιοῦσιν ἰσχύει ὁ Νόμος ΓΣΚΑ τοῦ 1907 περὶ ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, αὐτοὶ τοῦ ἀνωτέρω πιστοποιητικὸν ἀπαιτεῖται ἢ παρασπῶγῃ τοῦ ἐκλογικοῦ των βιβλιαρίων.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Πωλεῖται Βυρσοδεψεῖον μετὰ συνηχομένης οἰκίας λιθοκτιστὰ ἐν τῇ ὁδῷ Ζαλακώστα (συνουκία Σαράβα) ἀμφοτέρω ἐτοιμοπαράδοτα εἰς τιμὴν εὐκαιρίας.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἀλεξίῳ Ἰωαννίδου, ὁδὸς Σουλίου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν πάντων τῶν ψηφοφόρων τοῦ Νομοῦ Ἰωαννίνων ὅτι οἱ δυνάμενοι καὶ μὴ θέλοντες νὰ μεταβοῦν εἰς τὰ ἐκλογικὰ κέντρα νὰ ψηφίσουν τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν θὰ τιμωρηθῶν αὐστηρῶς, συμφῶνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Ταμειντήριον δρχ. 3 3)4 ο)ο
Ὁψεως > 3 1)2 ο)ο
Δι' ἐν ἔτος > 4 1)2 ο)ο
Διὰ δύο ἔτη > 5.— ο)ο
> τρία > 5 1)2 ο)ο
Διὰ πάντε ἔτη καὶ ἀνω 6 ο)ο
Οὐδὲν χαρτόσημον πληρώνειται.

Οἱ τόκοι ἀρχίζουν ἀμέσως ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς καταθέσεως καὶ παύουν τὴν ἰδίαν ἡμέραν τῆς ἀναλήψεως.

ΙΑΤΡΟΣ ΚΩΝ ΒΑΚΟΛΑΣ

Παθολόγος—Παιδίατρος
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ
αἱμάτων—οὐρῶν—πυέλων κ.λ.π.
Ἐναντι τοῦ Ταμείου Δωδώνης

Καλλιτεχνικὸν Τυπ(φ)εῖον
Ο «ΦΟΙΝΙΞ»

Παπάζογλου 7—Ἰωάννινα

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
Εκδιδόμενη ἐν Ἰωαννίνοις
ΗΜΕΡΗΣΙΑ
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἑβδομαχικῶς . . . Δραχ. 100
Ἑξαμηνιακῶς Φραγ. Ἑλβετικά 12 1/2
Ἀμεινῶς . . . Δολλ. 3
Διευθυντὴς Τυπογραφείου
Π. Τσιμογιάννης
Ὁδὸς Μανωλιδάσσης ἀριθ. 104

Ο ΝΕΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟΝ

Ἡ Φιλοσοφοτροφικὴ Ἑνωσις Ἡπει-
ρου γνωστοποιεῖ εἰς τοὺς φιλοπροόδους
γεωργούς καὶ εἰς τοὺς πολυτίμους συνε-
ργάτας τῆς κ. κ. Δημοδιδασκάλους τῆς Ὑ-
παίθρου Χώρας τὰ ἑξῆς :

1ον) Ὅτι ἔχει ἐφέτος εἰς τὴν διάθεσιν
τῆς δεκάπενταετίας ἀξίας δεκάς σκα-
μνίης τοῦ Γεωργικοῦ Σταθμοῦ Ἰωαννί-
νων, δύο χρόνων καὶ ἀρκετὰ ἀνεπτυγμέ-
νης, τῆς ὁποίας, ὁσοδῶπως ζητηθού-
ν, δίδει πρὸς εἰσὶν (20) λεπτά τῆς ρίζας,
καὶ μόνον γιὰ τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα τῆς
δίδει δωρεάν, ἀλλ' ὅχι περισσώτε-
ρες ἀπὸ πενήντα. Πληρῶνονται εἰς τὸ
Γραφεῖο τῆς Ἑνώσεως καὶ παραλαμβά-
νονται τὴν ἰδίαν ἡμέραν ἀπὸ τὸν Σταθμό.
Ἀποστολὴ δένδρων ἀπὸ τὴν Ἑνωσὶ δὲν
γίνεται.

2ον) Ὅτι ἔχει παραγγεῖλει διὰ τὴν
ἐρχομένη ἀνοιξὶ διακόσια κο-
νὶὰ κορυμνολοσπύρου τῶν
8 δραμῶν, καὶ κατὰ βῆμα πρὸς θέλει, θὰ
ζητήσῃ πρὸς δρόμιον θέλει, ἀναλόγως
τῶν σκαμνίων πού ἔχει (30 γιὰ ἕνα κο-
νὶ), καὶ τὴν γῶμα, καὶ θὰ τὸν λάβῃ δω-
ρεάν ταχυδρομικῶς ἀρχὰς Ἀπριλίου, ἀλ-
λὰ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ τὸν ζητήσῃ δύο-
τρὴς μῆνες γρηγορώτερα, διὰ νὰ πάρῃ
σειρά, καὶ ἂν ἡ ζήτησις εἶναι μεγαλύτε-
ρη νὰ ἔχῃ ἡ Ἑνωσις καιρὸ νὰ παραγγεί-
λῃ καὶ ἄλλον. Ἡ κίτρινη φυλὴ εὐδοκῇ
μετὰ καλύτερα σὰ μέρη μας, εἶναι οἱ οἰο-
μικτὲς στο φύλλο, καὶ τὸ κορυμνὸν
τῆς τιμᾶται περισσώτερον τὴν ὁλὰ.

3ον) Ὅτι ἡ παραγωγή χλωρῶν κο-
ρυμνίων Ἡπειρου (πλὴν Ν. Ἀρτης) κα-
θ' ἑν χρόνον καὶ διπλασιάζεται, ἀφ' ὅτου ἡ
Ἑνωσις ἔγινε, καὶ ἐνφ' προμήτερα πα-
λοῦντο σὰ Γιάννενα τριακόσιες ὀκτὼς
μόνο, φέτος ἐφ' ὅπως νὰ πωληθούν τριπ-
μῖσι χιλιάδες, ἀξίας διακοσίων χιλιάδων
καὶ ἄλλες ὡς: δύο χιλιάδες ὀκτὼς κορυμ-
νία εὐρύτησαν, καὶ γίνεσκον νήματα, ὁ-
φάσματα καὶ ἀρχισαν καὶ ἐνδύματα ἀπὸ
σαντακροῦτα. Καὶ ὅλη αὕτη ἡ παραγω-
γὴ ἀπὸ τῆς παλῆς σκαμνίης. Τὶ πλοῦτος
δὲν εἶναι λίγα χρόνια γίνουσι ἐκμεταλλεύ-
σιμες ἡ γῆς, πρὸς καὶ χρόνον κατὰ χιλιά-
δας φυτεύονται σ' ὅλη τὴν Ἡπειρο. Σ'
ὅλη αὕτη τὴν κίνησιν πρῶτον ἐρχεται τὸ
Παγῶνι, ἀλλὰ δυστυχῶς ὑστερεῖ τὸ Ζα-
γόρι, ἂν καὶ ἀποτελεῖ διὰ τὰς φυσικὰς
καὶ κοινωνικὰς τὸν συνθήκας ἰσοδύνησιν
ροτροφικὴν περιοχὴν, ὅπως διακρίνεται
εἰς ταύτην τὸ Πήϊον τῆς Θεσσαλίας,
πρὸς δὲν ὑπάρχει χωρὶς καὶ σπῖτι, πρὸς
ὃ μὴν εἶναι τὸ Μάϊ τὸν καμαγε-
ρὸ τοῦ, σημεῖον σ' ὅλα τοῦ τὰ δωμά-
τια. Καὶ πᾶσο εὐκολο πρᾶγμα νὰ γίνῃ,
ἀρκεῖ νὰ ἐκμεταλλευθούν τῆς παλῆς σκα-
μνίης καὶ νὰ φυτεύουν νέες στοὺς κήπους
τῶν, διπλα στὲς ὥραιες βίλλας τῶν.

Ἰωάννινα, 25 Ὀκτωβρίου 1935.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἑνώσεως)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ

Ἱατρός—Παιδολόγος

Μαιευτὴς—Γυναικολόγος
ἐν Παραμυρίᾳ

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ο ΑΛΗ-ΠΑΣΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΛΗΝ ΠΛΕΥΡΑΝ

Ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΒΑΒΑΡΕΤΟΥ

Η'.

Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἀμέλησε
νὰ φέρῃ διαφόρους μεταλλαιο-
λόγους νὰ ἐξετάσουν τὴν ἡ-
πειρωτικὴ γῆ, δὲν ἀμέλησε νὰ
διατάξῃ νὰ ἀνοίξουν κηγάδια
πρὸς ἀνεύρεσιν οὐλοῦ στὴν
Τσαμουργιά—ἐργασία πρὸς ἀπέ-
τυχε λόγῳ ἀνεπιτηδεύτητος
τοῦ Ἰταλοῦ πρὸς ἀνέλαβε τὴν
ἐρευνα—δὲν ἐδίστασε νὰ μετα-
καλέσῃ Γερμανὸ κοσμηματογρά-
φο. Σὰν δὲ προνοητικὸς πρὸς
ἦταν γιὰ νὰ μείνῃ κτῆμα τοῦ
τόπου ἡ τέχνη τοῦ Γερμανοῦ,
τὸν εἶχε ἐγκαταστήσῃ σὲ εἰδι-
κὸ δωμάτιο νὰ ἐργάζεται καὶ
παραπλεύρως χωρὶς, νὰ τὸ μυρι-
σθῇ ὁ Γερμανὸς, εἶχε βάλει ἀρ-
κατοὺς χριστιανοὺς πρὸς ἐμά-
θαιναν τὴν τέχνη παρακολου-
θοῦντες τὸν ἀδάτοι ἀπὸ τὰ
καφασωτά!

Ἄς μὴ νομισθῇ ὅτι οἱ χριστι-
ανοὶ ἔτρεμαν στὴν ἐποχὴ τοῦ
Ἀλῆ Πασα. Ἀπεναντίας εἶχαν
τὴν πειο μεγάλη ἐλευθερίαν, τὴν
ἀπόλυτη ἐλευθερίαν, ἐφ' ὅσον ἡ-
σαν φιλήσυχοι καὶ μπορούσαν
ἀκόμα νὰ ὀπλοφοροῦν, πράγμα
πρὸς δὲν συνέβαινε σὲ κανενὸς
ἄλλου πασᾶ τῆς δικαιοδοσίας, ὁ-
πως γράφει ὁ Περραιβός.

ἔτρεμαν ἐν τούτοις οἱ λη-
σταί, ἔτρεμαν οἱ κακοποιοὶ πρὸς
τοὺς εἶχε σβύσει, ἔτρεμαν ἐπί-
σης καὶ οἱ διάφοροι τυραννί-
σκοι μπέηδες, ἀγάδες καὶ θή-
μαρχοι χριστιανοί, πρὸς ἐτρέ-
φαντο πρότερον καὶ ἐθησαύρι-
ζαν ἀπὸ τὸν ἰδρωτὰ τῶν ραγιά-
δων.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ Ἀλῆ Πα-
σὰς φορολογούσε βαρεῖα ἀλλὰ
κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς σημε-
ρινούς: ἀληπασάδες τῶν Ὑπουρ-
γείων τῶν Οἰκονομικῶν, δὲν φο-
ρολογούσε τὴν φτωχολογίαν πα-
ρὰ μόνον τοὺς πλουσίους. Ὅχι
μονάχα γιὰ τὴν δικαιοδοσίαν
τοὺς ἐπιβάλλει τὴν φορολογία αὐ-
τῇ, ἀφοῦ ἔκανε τόσα ἔξοδα γιὰ
τὴν διατήρησιν τῆς δημοσίας ἀ-
σφαλείας, ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη
ἐβαίνει τὸ ἐναντίον ποῖδ ἦταν
προτιμώτερον γι' αὐτούς: Καλλίτε-
ρα ἦταν πρὸ τοῦ Ἀλῆ Πασα καὶ
μπέης, ὁ καὶ ἀγὰς καὶ ὁ καὶ
σπαχῆς τοὺς ἐγύμνωσε κυριολε-
κτικῶς καὶ τοὺς ἐκότωνα κι' ὁ
λαὸς ἡ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ ὁπ-
ταν ὁ Τεπελενλῆς Βεζύρης τῶν
Γιαννίνων ἐναντὶ τῆς ἀπολύ-
του ἀσφαλείας πρὸς τοὺς ἐξη-
σφάλιζε, ἥρκειτο μονάχα σὲ
ἕνα λογικὸ ποσοστὸ!

Γιὰ νὰ ἀντιληφθῇ κανεὶς πό-
σα μπορούσαν νὰ κάνουν οἱ χρι-
στιανοὶ στὴν ἐποχὴ τοῦ Ἀλῆ,
ἀρκεῖ νὰ εἶχαν δίκην, σὰς παρα-
σέτω καὶ τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ πρὸς
σημειῖται ὁ λαμπρὸς στὰ Ζα-
γοριστακὰ τοῦ. Ὅπως εἶναι γνω-
στὸν τὸ Ζαγόρι εἶχε ἀνέκαθεν
μεγάλαν προνόμιον ἀνεγνωρισμέ-
να μετὰ φερμάνια τῶν σουλτάνων

καὶ μπουγιουρντιά. Μία μέρα πα-
ρὰ ταῦτα ὁ Κατῆς τῶν Γιαννί-
νων ἐτόλμησε νὰ φυλακίσῃ ἕνα
Ζαγορίσιον. Ὁ πανίσχυρος Κώ-
στας Μαρινάτος ἀπὸ τὸ Καπὸς
σοβο, ζάκλουτος μετὰ τὸν ὁρο-
σπίτι στὸ χωριὸ τοῦ γὰ τὸ ὁ
ποῖο τὸ δημοτικὸν τραγοῦδι λέει:

«Θὰ πῶ τὸ Μαρινάτικο γ' ἀρχοντικὸ
(τὸ σπῖτι
τὶ ἔμπαιναν, τὶ ἔβγαιναν καὶ τοῦρκοι
(καὶ Ρωμαῖοι.
Ἐκ' ἔμπαιναν καὶ κρένονταν καὶ τοῦρ
(καὶ οἱ Ρωμαῖοι
σκοῦζον τὰ χούρτα γι' ἄλογα νονεάδες
(γι' ἀφεντάδες»

δταν ἔμαθε τὴ φυλάκισιν τοῦ πα-
τριώτου τοῦ ἔτρεξε ἀμέσως στὸ
Μεχμέτ πλὴν ὁ Κατῆς ἀπουσία-
ζε. Χωρὶς τὰ χάσιν καιρὸ ὁ Μα-
ρινάτος σπάζει τὴν πόρτα τοῦ
κρατητηρίου, ἐλευθερῶνται τὸ
φυλακισμένον καὶ καίει γεμάτος
θυμὸ στὸν Ἀλῆ νὰ διαμαρτυρη-
θῇ. Ὁ Ἀλῆς δὲν μόνον ἐπέπλη-
ξε δημοσίᾳ τὸν Κατῆ γιὰ τὴν
ἀδυσχερίαν του, ἀλλὰ καὶ ἐδή-
λωσε ἐπισήμως πῶς θὰ ἀποκαθα-
ρίσῃ καὶ τοῦρκο πρὸς τὰ τολ-
μοῦσε στὸ μέλλον νὰ παραβιά-
σῃ τὰ προνόμια τοῦ Ζαγορίου.
Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀλέξης Νούτσος, ὁ
περίφημος προσετῶς τοῦ Ζαγο-
ριοῦ καὶ μέλος τῆς Φιλικῆς Ἑ-
ταιρίας, δὲν πῆγε μόνος του
καὶ ἔσωσε τὸν Ὀδυσσεῖα Ἀν-
δρουτσο ἀπὸ τὴν κλεμὰλα, κό-
βοντας μετὰ τὸ μαχαίρι του τὸ
σχοινὶ πρὸς σὲ λίγῳ θὰ τὸν ἔ-
πνιγες.

Ὁ Ἀλῆ Πασὰς μετὰ τὰ ἐξαιρε-
τικὰ διοικητικὰ τοῦ προσόντα,
μετὰ τὴν ἀσφάλειαν πρὸς ἐπέτυχε,
μετὰ τὰ ἔργα ευκοινωνίας πρὸς
κατεσκευάσεως ὑποχρεώοντα σὲ
ἐργασία ὅλο τὸ λαὸ πρὸς κατε-
σκευάσεως ὑποχρεώοντα σὲ ἐρ-
γασία ὅλο τὸ λαὸ πρὸς κέρβερνον
σε, μετὰ τὴν ἀνεξίτηλησκειαν του,
μετὰ τὰς φιλοπροόδους τάσεις
τοῦ ὑπῆρξε ὁ συντελεστής τῆς
προόδου τῆς Ἡπειρου, ἐν ευ-
κρίσει πρὸς ἄλλας ἐπαρχίας τῆς

ἰσθμίας ἐποχῆς, τῆς καταπληκτι-
κῆς ἀναπτύξεως τῶν Γιαννί-
νων, τὰ σπῖτια τῶν ὁποίων
ἦταν τότε ὅπως γράφει ὁ Ἀλῆ
τὰ καλλίτερα ἀπὸ καὶ ἄλλη
τουρκικὴ ἐπαρχία. Στὴν ἐποχὴ
τοῦ Ἀλῆ Πασα ἦκμασε καὶ τὸ
περίφημον Ζαγόρι. Τότε ἦκμασε
καὶ τὸ Κουκούλι καὶ οἱ Νεγά-
δες καὶ τὸ Σκαμνέλι καὶ ἡ Κα-
λωτὰ καὶ τὸ Μανασί, τὸ Διασκο-
βέτσι, ἡ Δοβρὰ, τὸ Πάπικκο, ἡ
Ἀρτείστα, τὰ Ζουδενὰ, ἡ Βίτσα.

Τὸ ἐμπόριον στὴν ἐποχὴ τοῦ,
ὅπως γράφει ὁ Ἀραβαντινὸς στὴ
Χρονογραφίαν του, ὑπῆρξε ἐπι-
κερδέστατον χάρις στὰς σχέσεις
μετὰ τῆς διαφόρους εὐρωπαϊκῆς ἀ-
γορῆς Νεαφώλως, Τερζέστης,
Μελίτης, Βενετίας.

«Στὴν ἐποχὴ τοῦ, γράφει ὁ
Μένδελσων στὴν ἱστορίαν του, ὁ
Ἀλῆς ἐπῆνευχε τὴν πλῆθη ἀπὸ
τοῦ μεσαιῶνος καὶ τοῦ τιμαρι-
ωτισμοῦ ρῆξιν, ἀνοίξε τὸ δρόμον
πρὸς τὸν πλουτισμὸ ὑπὸ τὴν
μορφήν τῆς ναυτέρας ἀπολυτο-
κρατίας καὶ ἀνοίξε τὰς θαλάσσι-
ας ὁδοὺς πρὸς ἦσαν κλεισμένες
πρὸς τῆς ἐποχῆς τοῦ Καὶ στὴν
Ἀλβανίαν καὶ στὴν Ἑλλάδα ὁ
πολιτισμὸς δεσποτισμὸς ἔ-
μελλε, συνεχίζει ὁ Μένδελσων,
νὰ κατορθώσῃ τὴν μετάβασιν ἀπὸ
τὸν περὶ τὸν ναυτέρας ἀπολυτο-
κράτους. Ἡ προπαρασκευαστι-
κὴ δὲ αὕτη ἐκπολιτιστικὴ ἐνέρ-
γεια τοῦ Ἀλῆ ἐπεσκέασε τὴν
πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν αὐτοῦ
σημασίαν. Ἐνφ' ἡ ἰδέα τοῦ περὶ
ἰδρύσεως μεγάλου ἀλβανικοῦ
βασίλειου ἀπέθανε μαζὺ μετὰ τὸν
Ἀλῆν, αἱ ἐμπόρικopolitiques
καὶ ἐκπολιτιστικῆς αὐτοῦ θημι-
ουργίαι, τὰ γυμνάσια τοῦ καὶ
τὰ σχολεῖα ἔζησαν καὶ μετ'
αὐτόν.»

Καὶ ὁ Παπαρηγόπουλος ἀπὸ
μα δὲν μπορεῖ νὰ μὴ ἀναγνωρί-
σῃ τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν ἀνά-
πτυξιν τῶν Γιαννίνων ἐπὶ τοῦ
Ἀλῆ καὶ νὰ τὴν γράφει στὴν ἱστο-
ρίαν του (τόμος Β'). «Τὸ κυβερ-
νητικὸν σύστημα τοῦ Ἀλῆ συ-
νεκασατο εἰς τρία τινὰ
κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὁμολογί-
αν: χρυσὸν, εἰδησαὸν, ἔξυλον.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1841

Κεφάλαια μετοχικὰ καὶ ἀποθεματικὰ δραχμαὶ 1,205,000,000
Καταθέσεις τῇ 30 Ἰουνίου 1933 8,607,000,000

Κεντρικὸν κατάστημα ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ. Ὑποκαταστήματα εἰς ὅλην
τὴν Ἑλλάδα Ἀλεξάνδρειαν, Κάϊρον καὶ Ζαγὰξ τῆς
Αἰγύπτου.

Ἀνταποκρίνεται εἰς ὅλας τὰς Χώρας τοῦ Ἑξωτερικοῦ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐκτελεῖ πάσης φύσεως Τραπε-
ζικὰς ἐργασίας εἰς τὸ Ἑξωτερικὸν ὑπὸ ἐξαιρετικῶς συμφέροντος ὁ-
ρους. Δέχεται δὲ καταθέσεις (εἰς πρῶτον ζήτησιν, ἐπὶ προθεσμίᾳ
καὶ ταμειοτηρίκῳ) εἰς δραχμαὶ καὶ ἑνὶ νομίσματι μετὰ ἰσὺς εὐνοϊκὰ
ἐπιτόκια.

Hellins Bank Trust Company New York 51 Maiden Lane

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως
μετὰ τὸν νόμον τῆς πολιτείας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν ἐξουσιοδότησιν
τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων.

Κεφάλαια ἀποθεματικὰ καὶ καταθέσεις Δολλάρια 1,500,000

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος

της Δημοκρατίας, δάσεις το χέρι στην καρδιά σας και ψηφίσετε αύριον. Ο ένας συμβαλλίζει την σωτηρίαν της Πατρίδος, από πάσης απόψεως δι' της συμφιλίωσης του Έθνους την εξακολούθησιν του διχασμού των Ελλήνων εις Βενιζελικούς και αντιβενιζελικούς, του έμφυλίου πολέμου και της καταστροφής.

Ηπειρώται αύριον θα παραλάσσετε πρό των καλπών θα σάς δώσουν δύο χαρτιά: Ένα κόκκινο κι ένα κυανό υν γεράνιο, όπως το λέμε εμείς. Το κόκκινο σύμβολον της διαίρεσεως, του έμφυλίου μίσους και του αμαρτωλού σχίσματος, το δε κυανόν να το διπλώσετε και να το ρίξετε στην κάλπη.

Μην λησμονήσετε ότι ο ψηφίζόμενος αύριον Βασιλεύς Γεώργιος Β' είναι υιός του έλευθερωτού σας Βασιλέως Κωνσταντίνου. Η σύγνωμοσύνη είναι η μεγαλύτερα των αρετών.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ
Πληρεξούσιος Ιωαννίνων

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η χθεσινή «Ελευθερία» έπρεπε θύμα άπάτης, δημοσιεύσασα εν άγνοία μας εις την δευτέραν στήλην της 4ης σελίδος, άρθριδιον καταπιόμενον του Δικτάτορος της φίλης Ιταλίας, Κου Μπ. Μουσουλίνι, ο όποιος ασχέτως προς τα δραματιζόμενα σήμερα εν Άβησσυνία, υπήρξεν ο μεγαλείτερος των συγχρόνων άνδρων της Ιταλίας και έσωσεν αυτής εκ της άναρχίας και της επικρατήσεως του Κομμουνισμού άνελθών εις το ύπατον αξίωμα της Πατρίδος του, εκ των λαϊκωτέρων στρωμάτων. Το εν λόγω άρθριδιον παρεισέφρυσεν εις τα χειρόγραφα της συντάξεως όλους μυστηριωδώς, οι δε τυπογράφοι, γνωρίζοντες τον γραφικόν μας χαρακτήρα, ένόμισαν, ότι ήτο έργον του συντάκτου μας, το έτοιχειοθέτησαν, ο δε συντάκτης μας νομίσας ότι ήτο της έγκρισέως μας το άφησε να στοιχειοθετηθή.

Αυτούμεθα εγκαρδίως δια το άνόητον τοϋτο δημοσίευμα, δια το όποιον μας έδόθη άφορμή να επιστήσωμεν την προσοχήν του τε συντάκτου μας και των τυπογράφων να μη στοιχειοθετούν χειρόγραφον, εάν δεν φέρη την έγκρισίν μας.

Μπούμμι! Διελύθη εις τα έξω, είχε συντεστή το Συντηρητικόν Δημοκρατικόν Κόμμα του κ. Άνδρ. Μιχαλακοπούλου, άλλοτε αντιπροέδρου της Κυβερνήσεως Βενιζέλου. Ο κ. Μιχαλάκος ύπηρξε πάντοτε ο νουνεχέστερος εξ όλων των όπαδών του Βενιζέλου, και δια τοϋτο δέν ειχεν άνακατευθί ποτέ στες βενιζελικές βρωμοβουλείς διό και εϋτε εις την

έπανάστασιν του Πλαστήρα της 3ης Μαρτίου 1933 άνεμίχθη, εϋτε και στήν του Βενιζέλου της 1ης Μαρτίου έ. έ, διο και δέν παρακάθησεν εις το έδωλόν του κατηγορουμένου, οϋτε δια την μέν, οϋτε δια την δε, ως φρόνιμος άνθρωπος.

*

Καθ' ός έχομεν τηλεφωνικώς πληροφορίας, καθημερινώς καταφθάνουν εις το Πολιτικόν Γραφείον άθροαι έπιστολαι και ψηφίσματα πολιτικών όργανώσεων, συγκαίρουσαι τον κ. Πρόεδρον της Κυβερνήσεως, δια την άνάθεσιν των καθηκόντων του Διευθυντού του Πολιτικού Γραφείου εις τον δικηγόρον και πρόεδρον της «Συντογματικής Νεολαίας» κ. Ξενοφώντα Χατζησαράντον.

Παρά των έπιστολογράφων, συμπολιτών μας διαμενόντων εις την πρωτεύουσάν, τονίζεται η έργατικότητα του κ. Ξεν. Χατζησαράντου, όστις, από της 7ης πρωΐνης μέχρι του μεσονυκτίου περίπου, δέχεται τους πολίτας ως και τας έπιτροπάς, αΐτινες προσφεύγουν εις αύτόν.

Ομοίως παρά των συνεργαζόμενων πολιτικών όργανώσεων «Συνταγματικής Νεολαίας» Σώματος Κιτρινοχιτώνων, Κοινωνικών Φρουρών, Συνταγματικού Συνδέσμου, Έθνικής Φάλαγγος, Αντικομμουνιστικού Όμίλου, Τοπικών Όργανώσεων Βασιλοφρόνων, Λαϊκών Δικαιομάτων, Έθνικής Ένώσεως Σπουδαστών, Λαϊκών Πολιτικών Συλλόγων έξεδόθη το κάτωθι ψήφισμα:

Επί τη αναλήψει των καθηκόντων του Διευθυντού του Πολιτικού Γραφείου, υπό του έκλεκτου άγωνιστού της Βασιλόφρονος Ιδεολογίας δικηγόρου κ. Ξενοφώντος Χατζησαράντου, αϊ συνεργαζόμεναι πολιτικά όργανώσεις, άκούσασαι του Προέδρου αυτών κ. Άναστασίου Γαβαλά.

ΨΗΦΙΣΟΥΣΙ

1) Να έκφρασθών τα θερμά συγχαρητήρια προς τον ιδρυτήν των Βασιλοφρόνων όργανώσεων κ. Ξενοφώντα Χατζησαράντον.

2) Να συγχαρούν τον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως δια την επιταφισθείσαν εις αύτάς τιμήν, εν τω προσώπω του κ. Χατζησαράντου, ήτις άναανακά εις όλους του; Βασιλόφρονας.

Ο Πρόεδρος, Άναστάσιος Γαβαλάς. Ο Γενικός Γραμματές: Εδύγ. Συναϊκής. Την παρελθούσαν δε έβδομάδα τον κ. Χατζησαράντον έπισκεφθήσαν τα Δικαιητικά συμβούλια του όργανισμου της Άνωτάτης Βασιλικής Παρατάξεως Προσφύγων και Γηγενών, ως και των Ελλήνων Έθνικιστών και τω έπέδωκαν ψήφισμα, δια τοϋ όποιου τον άνεκήρυκτον επί τιμον αυτών Πρόεδρον.

□

Προχθές ένώπιον του ένταϋθα Πλημμελειοδικείου έξεδικάσθη η υπό του άνθυπολοχαγού Δημητρίου μήνυσις έναντίον ένιων γυναικών εκ Πόβλας Φιλιατών, αΐτινς, πεινώσαι εισήλθον εις το Άλβανικόν έδαφος συνεκόμισαν δικό τους καλαμπόκι, εκ των ένφ Άλβανικώ έδάφειν έργων των, το όποιον εισάγεται άτελώς, και έπρωμηθείσαν τοιοϋτον, να μη πεθάνουν της πείνας.

Κατόπιν μακράς διαδικασίας, το δικαστήριον άπήλλαξεν άπάσας τας κατηγορουμένας.

Δυστυχώς το Δικαστήριον έπρεπε νάχη δικαιοδοσίαν τοιαύτην ώστε δικαιοδών τας κατηγορουμένας πτωχάς γυναίκας, να τιμωρήση τον Κόριον αύτόν άνδυπολοχαγόν, ο όποιος άκουβάλησε τόσας νοικοκυρές ως κατηγορουμένας, διότι μετέφεραν εκ του Άλβανικού έδάφους δικό τους καλαμπόκι, μη ύποκειμένον εις τελωνειακόν δασμόν.

○

Ο τέως Γενικός Διοικητής Ηπειρου κ. Λεωνίδας Τσάκος, άναχωρών έντεϋθεν άπηύθυνε τον κάτωθι άποχαιρετισμόν προς τον Ηπειρωτικόν Λαόν:

«Άναχωρών σήμεραν από το Ιωάννινα, αλσθάνομαι βαθύτατην ύποχρέωσιν να έκφράσω την εύγνωμοσύνην μου προς τον Ηπειρωτικόν Λαόν»

ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ 2.20 111

ώρα 22x Έπειγον—Σήμερον, ώρον 4 1)2 έσπειρήν η Άντιβενιζελική και Ηρό έδρος της Κυβερνήσεως Κος Γ. Κονδύλης ώμίλησεν έν Ηπειρωτικόν ένώπιον χιλιάδων ένθουσιώντων κατοίκων του Πειραιώς. Η παρατηρηθείσα συγκέντρωσις ήτο πρωτοφανής δια τον Πειραιά, του όποιου ο Λαός ένθουσιωδώς έξεδήλωσε την προς την έθνικήν Κυβέρνησιν έμπιστοσύνην του.

Άνταποκριτής

ΑΘΗΝΑΙ 2 Νοεμβρίου.

Η Κυβέρνησις κατά την γνώμην του Προέδρου αύτης: και των κυριωτέρων παραγόντων της φρονεί, ότι ύπάρχει άπόλυτος ανάγκη ένισχύσεως της Βασιλικής έξουσίας, οϋτως ώστε ήλύσις των πολιτικών πραγμάτων να άπορρέη εκ της έλευθέρας θελήσεως του Βασιλέως. Αμδανόμενης λοιπόν ύπ' όψιν της Βασιλικής ταύτης προϋποθέσεως είναι πρόωρον να προσεξοφλούμεν την γνώμην τ' υΒασιλέως πριν ή άποκατασταθή εις τον θρόνον του. Πάσα πρόδλεψις περί της πολιτικής καταστάσεως δέν άνταποκρίνεται προς την πραγματικότητα, άλλ' άποτελεί άπήχησιν των γνώμων των διαφόρων πολιτικών κύκλων.

Όσον άφορά την εξέλιξιν της πολιτικής καταστάσεως, αϊ έντελήφεις της Κυβερνήσεως, καθ' ός έχομεν πληροφορίας συνοψίζονται εις τα έξής: Πρέπει να ένισχυθ ή κρατούσα κατάσταση μετα την έπελθούσαν μεταβολήν άφ' ένός μέν δια της ύπάρξεως ισχυράς και όμοιογενούς Κυβερνήσεως, άφ' έτέρου δε δια της πλήρους έφ' εφ' όλης του προγράμματος ταύτης, δε' οϋ θα δελειωθ ή έν' ό συνόλω ή διοκησις του έλάτους και θα ένισχυθ ή θ σς της μ.σ.α.ς και έρταται η τάξις. Διά τούτ' άνωτέρω λόγους άποκαίεται ο σχηματισμός μεριού ή εύμεγας συνασπισμού υπό την προεδρίαν πολιτικής προσωπικότητας κοινής έμπιστοσύνης, απίσης ίδέν εύρσκει άπήχησιν παρά τη Κυβερνήσει η συζητούμενη λύσις περί Ελληνου πολιτικής έκπαχέσεως μεσξύ των μεγάλων Κομμάτων. Αϊ Κυβερνητικά γνωμάτια άναπτύσσον εις τον Άνακτα μέ δίσιν τα έξής: δύο σημεία.

Δια την ελληνικήν άγλήν και έμπιστοσύνην προς το έταμόν μου, καθ' όλην την διάρκεια της ύπουργίας μου. Δι' διαπράξε εϋχαριστώ τους Δημάρχους των τριών πόλεων, ως και τους προέδρους των Κοινοτήτων της Ηπείρου, τους όποιους εύρω πάντοτε ήρωόμους συμπαράστατας εις το έργον μου.

1) Άπόλυτος ανάγκη έφ' εφ' όλης του προγράμματος της Κυβερνήσεως ψηφισομένων νόων σχετικών νομοσχεδίων δια μέγληςπλειοψηφίας και 2) Τούτου μη καθισταμένου εύκαΐου, η διάλυσις της Έθνοσυνελεύσεως και προκήρυξις εκλογών δια των όποιων θα εκπαρεισθ ή πολιτική κατάστασις. Το τελευταίον τοϋτο όμως μέχρι της επανόδου του Βασιλέως όποτε η Κυβέρνησις πρέπει να εύρίσκειται πρό σαφών και είλημμένων αποφάσεων. Όσον δ' άφορά το αν η διάλυσις είναι δυνατή άπο πολιτικής και συνταγματικής άπόψεως κατά την παρά τη Κυβέρνησει κρατούσαν γνώμην τοϋτο είναι δυνατόν. Ο κ. Κονδύλης μάλιστα επιδεβαιώνει πως προς τ' άνωτέρω και άπαντων εις περικοπήν του προχθεσινού λόγου του κ. Τσαλδάρη έτόνισεν, ότι εάν έ' Αρχηγός του Λαϊκού Κομματος κ' Τσαλδάρης διά μι άς περικοπής του προχθεσινού λόγου του έννοιεί, ότι η Άντιβενιζελική δέν έχει το δικαίωμα διαλύσεως της Έθνοσυνελεύσεως, τότε θα εύρη και ήμεις συμφωνούντας μετ' αυτού. Εάν όμως πιστεύη, ότι οϋτε η Βενιζελική έχει το δικαίωμα τοϋτο τότε πλανάται οίκτρώς, διότι το ζήτημα είναι πλέον η σφρα. Να συστήσω εις τον κ. Τσαλδάρην να μελετήση το ζήτημα παρέλκει, καθ' όσον είμαι δέδαιος ότι όλοι γνωρίζουν, ότι η Ιστορία του Λα' του κόμματος και οι άγώνες τοϋτου, θέλουν να μάς πείσουν, περί του δικαίωματος τοϋτου του Βασιλέως.

ΑΘΗΝΑΙ 2 Νοεμβρίου. — Σήμερον άναμένεται εκ Μεσσηνίας ο αρχηγός του Κομματος των Έλευθεροφρόνων κ. Μεταξάς, όστις ερχόμενος να συναντηθ ή μετα του κ. Τσαλδάρη δια των διακανονισμών των άπομενόντων λεπτομερειών δια την συνεργασίαν άν μη την συγχωνεύσιν των δυο κομμάτων.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΖΗΤΗΣΙΣ

Αναχωρήσεις

—Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιωαννίνων Κος Κος Σπυρίδων άναχωρήσεν εις την Ιεράν Μονήν Βελλάς.

—Άνεχώρησεν εις Λευκάδα προς έπίσκεψιν της θυγατρός της Κας Δάφνης Σ. Δούτην και της έγγονής της Ζιζής, ή Κα' Αλεξάνδρα Χ. Χρηστοβασιλή.

—Ο Άντισυνταγματάρχης του Πυγολοκού κ. Γιάννος Χ. Χρηστοβασιλή υιός του Πληρεξουσίου Ιωαννίνων και Διευθυντού μας κ. Χ. Χρηστοβασιλή διαορίσθη Έπιτελάτης της ΙΧ Μ.σ.α.ς εις Κοζάνην.